

REPUBLIKA HRVATSKA
TRGOVAČKI SUD U ZAGREBU
Zagreb, Amruševa 2/II

42. P-2622/2015

U IME REPUBLIKE HRVATSKE
PRESUDA

U ime Republike Hrvatske, Trgovački sud u Zagrebu, po sucu toga suda Hrvoju Lukšiću, kao sucu pojedincu u pravnoj stvari tužitelja ODVJETNIČKO DRUŠTVO DRAGIČEVIĆ I PARTNERI d.o.o., Zagreb, Palmotićeve 60/II, OIB 23479386645, koga zastupa Nikša Valjalo, odvjetnik u Zagrebu, Palmotićeve 60/II, protiv tuženika GLUMINA BANKA d.d. – u stečaju, Zagreb, Lipovečka 1, OIB 82806041381, koga zastupaju odvjetnici u Odvjetničkom društvu Mesić, Potočnjak i Sušnjak u Zagrebu, Boškovićeva 20, radi isplate 2.964.750,00 kn, nakon zaključnoga glavno i javno raspravno održano dana 5. svibnja 2015.g. u nazočnosti punomoćnika tužitelja i punomoćnika tuženika, s danom objave 7. lipnja 2016.g.

presudio je

I Odbija se tužitelj s tužbenim zahtjevom koji glasi:

"1. Nalaže se tuženiku Glumina banka d.d. u stečaju iz Zagreba, Lipovečka ulica 1, OIB: 82806041381, da isplati tužitelju Odvjetničkom društvu Dragičević i partneri d.o.o. iz Zagreba, Palmotićeve 60/11, OIB: 23479386645 iznos od 2.964.750,00 kn, sa zakonskom zateznom kamatom koja na iznos od:
- 2.763.500,00 kn teče od 29.11.2010. g. pa do isplate i to za razdoblje od 29.11.2010. g. pa do 30.06.2013. g. po stopi iz čl. 29. st. 2. ZOO-a, a koja odgovara visini eskontne stope Hrvatske narodne banke koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu uvećanoj za osam postotnih poena, a od 01.07.2013. g. pa do 31.07.2015. g. po stopi propisanoj čl. 12. a Zakona o financijskom poslovanju i predstečajnoj nagodbi, po referentnoj stopi HNB-a koja obuhvaća šest mjeseci do predzadnjeg mjeseca polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu, uključujući i taj mjesec, uvećanoj za 8 postotnih poena, a od 01.08.2015. g. pa do isplate po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenim za razdoblje dulje od g. dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za 5 postotna poena sukladno čl. 29. st. 2. ZOO-a (NN 78/15),
- 201.250,00 kn teče od 06.06.2014. g. pa do isplate i to za razdoblje od 06.06.2014. g. pa do 31.07.2015. g. po stopi propisanoj čl. 12. a Zakona o financijskom poslovanju i predstečajnoj nagodbi, po referentnoj stopi HNB-a koja obuhvaća šest mjeseci do predzadnjeg mjeseca polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu, uključujući i taj mjesec, uvećanoj za 8 postotnih poena, a od 01.08.2015. g. pa do isplate po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenim za razdoblje dulje od g. dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za 5 postotna poena sukladno čl. 29. st. 2. ZOO-a (NN 78/15), sve u roku od 8 dana pod prijetnjom ovrhe.

- / -

2. Nalaže se tuženiku Glumina banka d.d. u stečaju iz Zagreba, Lipovečka ulica 1, OIB: 82806041381, naknaditi tužitelju Odvjetničkom društvu Dragičević i partneri d.o.o. iz Zagreba, Palmotićeve 60/11, OIB: 23479386645 troškove ovog parničnog postupka zajedno sa zakonskom zateznom kamatom tekućom od dana donošenja presude pa do isplate, po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenim za razdoblje dulje od g. dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za 5 postotna poena sukladno čl. 29. st. 2. ZOO-a (NN 78/15), sve u roku od 8 dana pod prijetnjom ovrhe."

II Nalaže se tužitelju platiti tuženiku trošak parničnog postupka u iznosu od 150.750,00 kn u roku 8 dana.

III Odbija se tuženik s zahtjevom za naknadu troškova parničnog postupka u iznosu od 44.562,50 kn.

Obrazloženje

Tužbom od dana 26.10.2016. g. tužitelj je pokrenuo parnični postupak, te predložio da sud nakon provedenog postupka usvoji tužbeni zahtjev u cijelosti, tuženika obveže na plaćanje troškova parničnog postupka.

U obrazloženju tužbe tužitelj je naveo da je odvjetnik Mladen Dragičević iz Zagreba člankom 2. Ugovora o prijenosu tražbine od 01.01.2011. g. prenio sva svoja potraživanja na Odvjetničko društvo Dragičević i partneri d.o.o. iz Zagreba, a s osnova nepodmirenih troškova zastupanja u iznosu od 2.964.750,00 kuna u predmetu broj P-8577/02, tužitelj Republika Hrvatska tuženik Glumina banka d.d. u stečaju, pred Trgovačkim sudom u Zagrebu, radi 38.962.940,00 kuna, da su odvjetnik Mladen Dragičević, kao Izvršitelj i Glumina banka d.d. u stečaju, kao Nalogodavac, zaključili dana 24.07.2002. g. Ugovor o zastupanju, kojim ugovorom se Glumina banka d.d. u stečaju obvezala za izvršene i obavljene odvjetničke usluge zastupanja isplatiti naknadu (honorar) odvjetniku Mladenu Dragičeviću u iznosu 25% uvećano za PDV, time da taj iznos dospijeva na naplatu u roku 8 dana od dana primitka računa, dok preostali iznos s osnova naknade za radnje zastupanja od 75% uvećano za PDV dospijeva na naplatu u trenutku kada sudska odluka postane ovršna (čl. 3 st. 2. Ugovora), da je tuženik Glumina banka d.d. u stečaju u cijelosti uspio u parnici, time da je odluka Visokog trgovačkog suda u Zagrebu, Pž-6010/07 postala pravomoćna i ovršna dana 29.11.2010. g., da je sačinjena Specifikacija poduzetih radnji prema kojoj je ukupan trošak zastupanja u Tablici br. 1. obračunat sukladno Tarifi o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika važećoj u vrijeme poduzimanja svake radnje u iznosu od 2.962.000,00 kn (bez PDV-a), uz umanjenje iznosa koji je plaćen od strane tuženike 590.200,00 kn (bez PDV-a), ostao nepodmiren iznos od 2.371.800,00 kn, što uvećano za 25% PDV-a ukupno iznosi 2.964.750,00 kn.

Isto tako, tužitelj je u tužbi naveo da je tužitelj kao cesionar utuženog potraživanja pozvao Peru Hrkaća, stečajnog upravitelja tuženika pisanom opomenom dana 06.06.2014. g. sa specifikacijom plaćenih i neplaćenih troškova zastupanja, s pozivom da podmiri preostalu naknadu s osnova pruženih i obavljenih radnji zastupanja u iznosu 75% uvećano za PDV, sukladno čl. 3. st. 2. Ugovora o zastupanju 24.07.2002. g. i važećoj Tarifi o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika, odnosno tuženik je pozvan da podmiri dospjelo potraživanje, te dana 02.02.2015. g. ponovo uputio dopis sa specifikacijom troškova zastupanja u predmetu Republika Hrvatska c/a Glumina banka d.d. u stečaju, P-8577/02, ali stečajni upravitelj tuženika nije odgovorio na dopise tužitelja, ignorirajući svoju ugovornu i zakonsku obvezu (čl. 25. SZ-a).

Nadalje, tužitelj je u tužbi naveo da je tužitelj prije podnošenja tužbe uputio dana 29.06.2015. g. dopis Komisiji za ispitivanje troškovnika Hrvatske odvjetničke komore sa zamolbom da ispita pravilnost Troškovnika odvjetnika Mladena Dragičevića u predmetu Republika Hrvatska c/a Glumina banka d.d. u stečaju, Trgovački sud Zagreb, P-8577/02, radi 38.962,940,00 kuna, sukladno Tarifi o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika važećoj u vrijeme poduzimanja svake pojedine radnje zastupanja, time da je u odgovoru od dana 17.07.2015. g. Komisija HOK za ispitivanje troškovnika izvjestila je tužitelja da su odvjetničke radnje zastupanja sadržane u Troškovniku iz Dopisa od 01.07.2015.god. (op. datiran 29.06.2015. g.) obračunate u skladu s Odvjetničkom tarifom, osim radnje pod red. br. 21. (Prijedlog za mimo rješavanje spora) i radnje pod red. br. 36. i 37. (Podnesci Vrhovnom sudu), koje radnje nije moguće obračunati po Tbr. 8. toč. 1, već po Tbr. 8 toč. 3. Odvjetničke tarife, nakon čega je, a u skladu s mišljenjem Komisije za ispitivanje troškovnika tužitelj uskladio visinu svog potraživanja.

Zaključno, tužitelj je u tužbi naveo da je čl. 3. st. 2. Ugovora o zastupanju ugovorena da : .. U slučaju kada je nalogodavac tužen na isplatu tada 75% obračunatog honorara dospijeva na naplatu u trenutku kada sudska ili neka druga Odluka postane ovršna.“ Slijedom navedene odredbe preostalih 75% obračunatog honorara dospijeva u trenutku ovršnosti odluke VTS-a od 29.11.2010. g., dok honorar za ostale radnje zastupanja izvršene nakon donošenja drugostupajnske odluke, dospijeva dana kad je tuženiku upućen poziv na plaćanje, dakle dana 06.06.2014. g., a kako je svrha obveznog odnosa ispunjenje obveze, to je opće pravilo daje vjerovnik u obveznom odnosu ovlašten od dužnika zahtijevati ispunjenje obveze, a dužnik je dužan obvezu ispuniti savjesno u svemu kako glasi, dakle, u cijelosti, a ne samo djelomično kako je to učinio tuženik u konkretnom slučaju, time da se pravna osnova postavljenog tužbenog zahtjeva temelji se na čl. 3. st. 2. Ugovora o zastupanju od 24.07.2002. g., čl. 342 st. 1. ZOO-a, kao i na općim načelima ZOO-a - čl. 4 ZOO- a (načelo savjesnosti i poštenja) i čl. 9. ZOO-a (načelo dužnosti ispunjenja obveze).

Podneskom od dana 28.12.2015. g. tuženik je dostavio odgovor na tužbu, te osporio tužbeni zahtjev u cijelosti.

U odgovoru na tužbu tuženik je naveo da između stranaka nije sporno da je 24. srpnja 2002. između tuženika kao nalogodavca i odvjetnika Mladena Dragičevića kao izvršitelja zaključen ugovor o zastupanju kojim su strane tog ugovora ugovorili pružanje odvjetničkih usluga zastupanja i način obračuna odvjetničke nagrade odvjetnika Mladena Dragičevića prilikom zastupanja tuženika pred sudovima, dok su preostale činjenice koje tužitelj naveo u tužbi sporne

U odnosu na navode tužbe vezano za prijenos tražbine temeljem ugovora prijenosu tražbine od 01. siječnja 2011. g., a kojim je odvjetnik Mladen Dragičević prenio na tužitelja potraživanje u iznosu od 2.964.750.00 HRK, tuženik je naveo da osporava valjanost ugovora o prijenosu tražbine od 01. siječnja 2011.g. i aktivnu legitimaciju tužitelja, obzirom da iz navoda tužbe proizlazi da je ugovorom o ustupu ustupljeno potraživanje odvjetnika Mladena Dragičevića prema tuženiku u iznosu od 2.964.750.00 HRK, dok iz preostalih navoda tužbe (specifikacija izvršenih odvjetničkih radnji s datumom) proizlazi da tužitelj u specifikaciji potražuje odvjetničku nagradu za radnje poduzete nakon sklapanja predmetnog ugovora o prijenosu tražbine (2011., 2012. i 2013. g.) koje nisu poduzete od odvjetnika Mladena Dragičevića i nisu predmet ugovora o zastupanju, da tužitelj navodi da je dio potraživanja čiju isplatu traži dospio 29. studenog 2010. dok je dio potraživanja dospio 06. lipnja 2014., dok se istovremeno tužitelj u ovom postupku legitimira temeljem ugovora o ustupu potraživanja od 01. siječnja 2011. g., slijedom čega tuženik smatra da iz navoda tužbe uopće nije jasno što točno tužitelj potražuje i na temelju koje činjenične i pravne osnove.

- / -

U odnosu na zahtjev tužitelja za isplatu odvjetničke nagrade tuženik je u odgovoru na tužbu naveo da je zahtjev u cijelosti neosnovan, te protivan odredbama ugovora o zastupanju od 24. srpnja 2002. g., protivno odredbama Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika i Zakona o parničnom postupku, dok je postupanje tužitelja protivno načelu savjesnosti i poštenja, obzirom da je ugovorom o zastupanju određeno da će se za izvršene usluge naplatiti 25 % „naknade (honorara)" u roku od 8 dana od primitka računa, a preostalih 75 % naknade kad odluka postane ovršna, time da se u ugovoru o zastupanju se ne navodi konkretan spor niti način obračuna naknade za zastupanje u tom postupku, već pružanje pravnih usluga i način obračuna odvjetničke nagrade za zastupanje pred sudovima i drugim tijelima.

U odnosu na vrijednost predmeta spora, u odgovoru na tužbu tuženik je naveo da je tužitelj u tužbi naveo da je vrijednost predmet spora Republike Hrvatske kao tužitelja protiv Glumina banke d.d. u stečaju kao tuženika, koji se vodio pred Trgovačkim sudom u Zagrebu pod poslovnim brojem P-8577/2002 isplata iznosa od 38.962.940,00 kn, time da iz dokumentacije koju je tužitelj priložio uz tužbu, odnosno iz sadržaja spisa koji se vodio pred Trgovačkim sudom u Zagrebu u postupku Republike Hrvatske protiv tuženika pod poslovnim brojem P-8577/2002 proizlazi da je predmet spora utvrđenje osnovanosti tražbine, a ne isplata,

U odnosu na primjenu Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika tuženik je u odgovoru na tužbu naveo da odredbe Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika, osobito odredbe Tbr. 7.1. do Tbr. 13.2. (Glava II. Parnični postupak) određuju da odvjetniku pripada nagrada prema utvrđenoj vrijednosti predmeta spora, da je za zastupanje u parničnim postupcima vrijednost predmeta spora mjerodavna je za broj bodova za svaku poduzetu radnju, a odvjetnička nagrada obračunava se kao umnožak broja bodova i vrijednosti boda (Tbr. 50 - vrijednost boda iznosi 10 kn), odnosno da je potraživanje za odvjetničku nagradu neosnovano jer je obračunato protivno odredbama Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika i protivno utvrđenoj vrijednosti predmeta spora u postupku za koji se potražuje odvjetnička nagrada

U odnosu na navode tužbe vezano za Ugovor tuženik je naveo da je u ugovoru navedeno da će se za izvršene usluge naplatiti 25 % „naknade (honorara)" u roku od 8 dana od primitka računa, a preostalih 75 % naknade kad odluka postane ovršna, a koju prema navodima iz tužbe potražuje na temelju odredbe čl. 3.2. ugovora o zastupanju, odnosno da se tužitelj pogrešno i bez pravnog temelja poziva i pogrešno tumači navedenu odredbu, kao i ostale odredbe čl. 3. ugovora o zastupanju ne navodeći ih onako kako glase, odnosno da su odredbom čl. 3. 2. Ugovora o zastupanju odvjetnik Mladen Dragičević i tuženik utvrdili su način obračuna odvjetničke nagrade za zastupanje tuženika u postupcima čiji je predmet spora isplata novčanog iznosa i u drugim postupcima, odnosno da su se stranke sporazumjele da iznos specificiranih troškova, PDV i 25 % obračunatog honorara dospijevaju na naplatu u roku od 8 dana od dana primitka računa a ostatak od 75% obračunatog honorara dospijeva na naplatu u roku od 8 dana od dana naplate utučenog iznosa kada se radi o tužbenim zahtjevima usmjerenim na naplatu svojih novčanih potraživanja, da u slučaju kada je nalogodavac tužen na isplatu tada 75% obračunatog honorara dospijeva na naplatu u trenutku kada sudska ili neka druga odluka postane ovršna, time da vezano za zastupanje u svim ostalim postupcima (dakle, svim ostalim postupcima u kojima nalogodavac ne tuži na isplatu i nije tužen na isplatu) odredbe čl. 3.2. ugovora o zastupanju navedeno da u ostalim predmetima stranke će se dogovoriti o načinu obračuna honorara sukladno odvjetničkoj tarifi uzimajući u obzir da se tarifa primjeni na način koji će biti najpovoljniji za nalogodavca, time da je ističe da je u konkretnom sudskom postupku (Republike Hrvatske protiv Glumina banke d.d. u stečaju pred Trgovačkim sudom u Zagrebu pod poslovnim brojem P-8577/2002) predmet spora bilo utvrđenje osnovanosti tražbine Republike Hrvatske prema tuženiku, a ne spor radi isplate, odnosno da se odredbe vezane za sporove radi isplate uopće ne primjenjuju na konkretan slučaj, odnosno na obračun odvjetničke nagrade jer tako proizlazi iz sadržaja ugovora na koji se tužitelj poziva.

U odnosu na navode tužbe vezano za očitovanje Odvjetničke Komore od 17. srpnja 2015. g. tuženik je u odgovoru na tužbu naveo da su odvjetničke radnje sadržane u troškovniku pravilno obračunate, kao i da je tužitelj u ovom postupku uskladio tužbeni zahtjev sa tim mišljenjem, time da je u dopisu navedeno da se na str. 1. paragraf 1. navodi da imajući u vidu Vaš zahtjev, a pod pretpostavkom da je (i) VPS pravilno utvrđen u iznosu od 38.962.940,00 kn i (ii) da su radnje (ročišta i podnesci) uprave one koje su predviđene tarifnim brojevima na koje se pozivate), da je na str. 1. u fusnoti navedeno da se Komisiji za troškovnike nije dostavljena dokumentacija na temelju koje je sačinjen troškovnik, kao da ni odvjetnik Mladen Dragičević niti tužitelj nisu dostavili Komisiji za troškovnike Hrvatske odvjetničke komore niti jedan dokument na temelju kojeg je su sačinili troškovnik, a osobito su propustili pritom obavijestiti Komisiju za troškovnike Hrvatske odvjetničke komore o činjenici da je u konkretnom slučaju sud odredio vrijednost predmeta spora u iznosu od 10.000,00 kn, a ne kako se u zahtjevu proizvoljno i ničim utemeljeno navodi u iznosu od 38.962.940,00 kn. Upravo je iz tog razloga mišljenje dano uvjetno, a u ovom postupku ne predstavlja dokaz u prilog tužitelju, već upravo suprotno.

Zaključno, tuženik je u odgovoru na tužbu istaknuo i prigovor zastare, bez ikakva obrazloženja i navođenja razloga.

Temeljem čl. 219. ZPP-a svaka stranka dužna je iznijeti činjenice i predložiti dokaze na kojima temelji svoj zahtjev ili kojima pobija navode i dokaze protivnika.

Temeljem čl. 221 a. ZPP-a pak, sud ako na temelju izvedenih dokaza (čl. 8. ZPP-a) ne može sa sigurnošću utvrditi neku činjenicu, o postojanju činjenice zaključit će primjenom pravila o teretu dokazivanja.

Dakle, dužnost stranaka jest da u parnici iznesu činjenice na kojima zasnivaju svoje zahtjeve te da predlože dokaze kojima se te činjenice mogu utvrditi. Na strankama je da sud uvjere u istinitost tvrdnji od kojih zavisi osnovanost njihovih zahtjeva. Ukoliko sud ne može sa sigurnošću utvrditi neku činjenicu te formirati određeno uvjerenje, oslanjajući se na svoju savjest i slobodnu ocjenu dokaza, primijeniti će pravila o teretu dokazivanja.

Pravila o teretu dokazivanja su u osnovi pravila materijalnog prava koje mjerodavno za ocjenu osnovanosti istaknutog tužbenog zahtjeva. Ona obavezuju sud da uzme za nedokazanu onu tvrdnju za čiju istinitost stranka koja se na određenu činjenicu u svoju korist poziva, nije bila u stanju pružiti sudu dovoljno adekvatnih dokaznih sredstava.

Tijekom dokaznog postupka sud je izvršio uvid u Ugovor o prijenosu tražbine od 01.01.2011. g. (list 8 spisa) Ugovor o zastupanju od 24.07.2002. g. (9-10 spisa), Kopiju zapisnika od dana 28.11.2002. g. i podnesak tuženika u spisu broj P-2209/02 (list 11-15 spisa), Kopije poduzetih radnji od dana 01.03.g. u spisu broj P-8577/02 (list 16-137 spisa), Reviziju tužitelja protiv toč I i II izreke Rješenja Visokog trgovačkog uda RH, broj Pž-6010/07 od dana 29.10.2010. g. ,Zahtjev Evropskom sudu za ljudska prava Vijeća Europe, Strasbourg, Republika Francuska) list 159-176 spisa),Kopiju Pisma opomene sa specifikacijom plaćenih i neplaćenih troškova zastupanja od 06.06.2014. g. (list 176-178 spisa),Kopiju specifikacije troškova od dana 02.02.2015. g. (list 179-181 spisa), Kopiju dopisa tužitelja tuženiku od 01.07.2015. g. (list 182-184 spisa),Kopiju dopis Komisije HOK za ispitivanje troškovnika od 17.07.2015. g. (list 185-186 spisa), Kopiju dopisa Hrvatske odvjetničke komore tužitelju od dana 27.veljače 2014.g. (list 226 spisa),Kopiju odluku VTS RH, Pž-6010/07 od 29.11.2010. g. (list 227-235 spisa), te izvršio uvid u ovosudni spis broj P-8577/02.

- / -

Uvidom u Zapisnik s ročišta za objavu presude od dana 23. svibnja 2007. g. u predmetu broj P-8577/02 od dana 23. svibnja 2007. g. sud je utvrdio da je citiranom odlukom odbijen tužbeni zahtjev tužitelja (presuda) te da je utvrđena vrijednost predmeta spora od 10.000,00 kn), da je uvidom u drugostupanjsku odluku broj PŽ-6010/07-8 od dana 29. studenog 2010. g. sud utvrdio da je odbijena kao neosnovana tuženikova žalba i potvrđeno dopunsko rješenje Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj P-8577/02 od 20. svibnja 2010., u dijelu u kojem je odbijen tuženikov zahtjev za naknadu parničnih troškova u iznosu od 3.351.306,75 kn, s obrazloženjem da je u tom postupku tužitelj (RH Ministarstvo financija) podnio tužbu s deklaratornim zahtjevom za utvrđenje osporene tražbine u iznosu od 38.962.940,00 kn, a tužba je podnesena 22. ožujka 2002. g., time da je u vrijeme podnošenja tužbe na snazi bila odredba posebnog Zakona koji se imala primijeniti na utvrđivanje vrijednosti predmeta spora u ovoj vrsti deklaratorne tužbe i to odredbe članka 180. stavka 2. SZ-a, a koja odredba propisuje da se u parnicama radi utvrđenja osporene tražbine vrijednost predmeta spora određuje prema iznosu koji se za tu tražbinu može očekivati pri razdiobi stečajne mase, a kako u tužbi nije određena vrijednost predmeta spora po kriteriju koji propisuje navedeni posebni Zakon koji je bio na snazi u vrijeme podnošenja tužbe, pravilno je prvostupanjski sud proveo postupak sukladno odredbi članka 40. stavak 4. ZPP-a te svojim rješenjem od 23. svibnja 2007. utvrdio vrijednost predmeta spora s iznosom od 10.000,00 kn, što znači da je prvostupanjskom, drugostupanjskom i odlukom VS RH određena ista vrijednosti spora, slijedom čega sud smatra da nije točan navod tužbe da je vrijednost predmeta spora 38.962.940,00 kn, već 10.000,00 kn. Uvidom u ovisni spis broj P-8577/2002, odnosno odluku Vrhovnog suda Republike Hrvatske, broj Revt 147/11-2 od dana 11. siječnja 2012. g. sud je utvrdio da je u obrazloženju revizijske odluke sud konstatirano da je tuženik (u tom postupku GLUMINA BANKA d.d. Zagreb) odbijen s zahtjevom za naknadu troškova postupka u iznosu od 3.351.306,75 kuna pa i time jedan od uvjeta za dopuštenost revizije bio ispunjen (pod b.), time da se u tom predmetu radilo o sporu u kojem se tužbeni zahtjev odnosi na utvrđenje da je osnovana tražbina tužitelja kao stečajnog vjerovnika u iznosu od 38.962.940,00 kuna, da je sud naveo da je prema odredbi čl. 180 st. 2. Stečajnog zakona („Narodne novine“, broj 44/96, 29/99, 129/00 i 123/03 – dalje: SZ) koji se u ovom slučaju primjenjuje kao posebni zakon (lex specialis) vrijednost predmeta spora radi utvrđenja tražbine koju je osporio stečajni upravitelj ili stečajni vjerovnik, određuje se prema iznosu koji se za tu tražbinu može očekivati pri razdiobi stečajne mase time da se citirana odredba primjenjuje budući da je tužba u tom predmetu podnesena 22. ožujka 2002.g..

Prvostupanjskom presudom, odnosno presudom Trgovačkog suda u Zagrebu posl. broj P-8577/02 od 25.03.2007. g. odbijen je tužitelj s tužbenim zahtjevom (toč. I presude), te je tužitelju naloženo da tuženiku isplati parnični trošak u iznosu od 5.490,00 kn (list 124 spisa), time da je žalbi tuženika drugostupanjski sud preinačio odluku o troškovima i naložio tužitelju Republika Hrvatska Ministarstvo financija, platež troška parničnog postupka u iznosu od 3.691,50 kn, odnosno tužitelju je naloženo da tuženiku plati trošak parničnog postupka u iznosu ukupno 9.181,50 kn, time da je tužitelj za isti broj radnji potraživao od tuženika za 24 radnje po 100.000,00 kn, dvije radnje po 50.000,00 kn, I jednu radnju po 500,00 kn, (ročište za objavu), a nakon završetka prvostupanjskog postupka iznos od 50.000,00 kn za sastav žalbe od 20.07.2007. g., 50.000,00 kn dopunu žalbr od 13.03.2009.g., 50.000,00 kn za sastav žalbe na dopunu rješenja od 04.06.2010.g., 150.000,00 kn za sastav revizije od 01.04.2011.g., po 500,00 kn, za dva podneska VTS-u, 5.000,00 kn za sastav Ustavne tužbe od 22.11.2012.g. i 5.000,00 za sastav Zahtjeva Evropskom sudu od 25.04.2013.g. (tablica list 5) iako je tužitelj pravomoćno odbijen s tužbenim zahtjevom, odnosno tuženik uspio u sporu, time da je troškovnik sastavljen kao da je vrijednost predmeta spora bila 38.962.949,00 kn, a ne 10.000,00 kn, kako proizlazi iz sudskih odluka.

- / -

42. P-2622/2015

Navedeno da se nepodmireni troškovi zastupanja odnose na zastupanje u predmetu broj P-8577/2002, time da su radnje u postupku bile u visini od po 100.000,00 kn, odnosno da je prednik

tužitelja naveo da se troškovi zastupanja odnose na zastupanje u predmetu u kojem je vrijednost predmeta spora bila 38.962.940,00 kn, a što ne proizlazi iz dokaznog postupka, odnosno sud smatra da je rješenjem od 23. svibnja 2007. G. prvostupanjski sud utvrdio vrijednost predmeta spora s iznosom od 10.000,00 kn, time da je takvu odluku potvrdio drugostupanjski sud, a drugostupanjsku odluku na posredan način potvrdio VS RH određena ista vrijednosti spora, što znači da obračun prednika tužitelja nije u skladu s vrijednosti predmeta spora u sudskom postupku, pa slijedom toga ni u skladu s Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika, već je visina nagrade izračunata u ogromnom nerazmjeru s vrijednošću predmeta spora, a koju je tuženik platio, odnosno sudskim odlukama je tužitelju naložen platež iznosa od ukupno 9.181,50 kn, a tuženik je platio 590.200,00 kuna uvećano za 22% PDV ukupno 720.044,00 kn (list 208-211 spisa), odnosno skoro sedamdeset puta više nego je sudskim odlukama presuđeno, a koji troškovi zastupanja se odnose samo na prvostupanjski postupak.

Uvidom u Ugovor o zastupanju od 24.07.2002. g. (9-10 spisa) sud je utvrdio da su stranke ugovorile obvezu nalogodavca na platež izvršitelju svih obavijenih poslova koje izvršitelj obavi zastupajući interese nalogodavca, a prema računima ispostavljenim na osnovu važeće Odvjetničke tarife, da nakon izvršene pojedine radnje iz članka 1. ugovora izvršitelj ispostavlja račun sa specificiranim radnjama uvećanim za pripadajuće troškove i PDV, da su stranke sporazumne da iznos specificiranih troškova, PDV i 25 % obračunatog honorara dospijeva na naplatu u roku od 8 dana od dana primitka računa, a ostatak od 75 % obračunatog honorara dospijeva na naplatu u roku od 8 dana računajući od dana naplate utuženog iznosa kada se radi o tužbenim zahtjevima nalogodavca usmjerenim na naplatu svojih novčanih potraživanja, odnosno kada je tuženik (GLUMINA BANKA d.d. vjerovnik-tužitelj), a u slučaju kada je nalogodavac tužen na isplatu (GLUMINA BANKA d.d. dužnik-tuženik) tada 75 % obračunatog honorara dospijeva na naplatu u trenutku kada sudska ili neka druga odluka postane ovršna, a u ostalim predmetima stranke će se dogovoriti o načinu obračuna honorara sukladno odvjetničkoj tarifi uzimajući u obzir da se tarifa primjeni na način koji će biti najpovoljniji za nalogodavca.

Iz ove odredbe ugovora vidljivo je da su stranke ugovorile isplatu za zastupanje u tri vrste predmeta, odnosno u predmetima radi isplate kada je tuženik aktivna strana, kada je tuženik pasivna strana, te u ostalim predmetima, time da je posebno bilo navedeno da će se stranke dogovoriti o načinu obračuna honorara sukladno odvjetničkoj tarifi, uzimajući u obzir da se tarifa primjeni na način koji će biti najpovoljniji za nalogodavca.

Tuženik je s tužiteljem sklopio Ugovor o zastupanju, kojim su ugovorne strane sporazumno ugovorile da je predmet ovog ugovora pruženje (vjerojatno pružanje) odvjetničkih usluga-zastupanja interesa nalogodavca pred sudovima i drugim organima (čl. 1.), time da se izvršitelj se obvezuje obaviti sve povjerene mu poslove iz članka 1. ovog ugovora u skladu sa odredbama Zakona o odvjetništvu (čl.2), da u ostalim predmetima (koji se ne odnose na naplatu novčanih potraživanja odnosno kada je nalogodavac tužen na isplatu) stranke će se dogovoriti o načinu obračuna honorara sukladno odvjetničkoj tarifi uzimajući u obzir da se tarifa primjeni na način koji će biti najpovoljniji za nalogodavca (čl. 3.), time da je izvršitelj je dužan poštivati odredbe Zakona o odvjetništvu, te pozitivne zakonske propise koji propisuju daje odvjetnik dužan zastupati interese stranke mjesec dana nakon otkaza punomoći (čl.6), odnosno iz citiranih ugovornih odredbi vidljivo je da je volja tuženika bila sklopiti ugovor o pružanju odvjetničkih usluga-zastupanju interesa nalogodavca pred sudovima, platiti troškove u skladu s odvjetničkom tarifom koja propisuje visinu naknade, time da obračun naknade mora biti u skladu s obavljenim radnjama u postupku u kojem sud određuje vrijednost predmeta spora.

- / -

42. P-2622/2015

Tuženik je tužitelju platio dostavljene račune, koje je prednik tužitelja sačinio protivno vrijednosti predmeta spora, a nakon zahtjeva tužitelja na platež preostalog iznosa, tuženik je zatražio mišljenje Odbora vjerovnika stečajnog dužnika-tuženika. Nakon dostavljenog mišljenja članova odbora vjerovnika odbio zahtjev za isplatu traženih troškova (list 225 spisa), nakon čega je tužitelj tužbom od dna 26.10.2016.g. pokrenuo ovaj postupak i predložio da sud usvoji tužbeni zahtjev.

U skladu s tom odredbom Ugovora, primjenom odredaba Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika (u skladu s odredbom Ugovora) i vrijednosti predmeta spora, tuženik je tužitelju isplatio troškove zastupanja u predmetu broj P-8577/02, a isplatu je prednik tužitelja primio, 590.200,00 kuna uvećano za 22% PDV-a, ukupno 720.044,00 kn, (list 208-211 spisa), smatrajući da je sukladno čl. 3. st. 2 Ugovora o zastupanju isplaćen iznos od 25% uvećano za PDV odnosno da je odvjetniku Mladenu Dragičeviću isplaćen djelomičan iznos s osnova naknade za zastupanje u visini od ali mu nije isplaćen i preostali dospjeli iznos od 75% uvećano za PDV s osnova nagrade za pruženu i obavljenju uslugu zastupanja u gore označenom predmetu kao ni radnje zastupanja izvršene nakon ovršnosti sudske odluke u iznosu od 2.371.800,00 kn uvećano za 25% pdv ukupno 2.964.750,00 kuna, u skladu s računima prednika tužitelja (list 212-215 spisa), time da je svaku radnju prednik tužitelja fakturirao u iznosu od po 25.000,00 kn.

Uvidom u Pismo opomene sa specifikacijom plaćenih i neplaćenih troškova zastupanja od 06.06.2014. g. (list 176 spisa) sud je utvrdio da je tužitelj obračunao troškove zastupanja prema vrijednosti predmeta spora 38.962.940,00kn, da tužitelj potražuje za zastupanje 3.153.406,25 kn, umanjeno za plaćeni trošak 712.575,00 kn, odnosno ukupno nepodmireno 2.137.725,00 kn, uvećano za pripadajući PDV 534.4341,25 kn, ukupno 2.672.156,25 kn, te troškovi zastupanja (tablica 2), u iznosu od 481.250,00 kn, odnosno sveukupno 3.153.406,25 kn.

Uvidom u Kopiju specifikacije troškova od dana 02.02.2015. g. (list 179-181 spisa)sud je utvrdio da je tužitelj poslao tuženiku specifikaciju troškova (vps 38.962.940,00 kn), sukladno Tarifi o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika važećoj u vrijeme poduzimanja istih.

Uvidom u dopis Hrvatske odvjetničke komore tužitelju od dana 17 srpnja 2105.g. (vjerojatno 2015.g.) (list 185-186 spisa) sud je utvrdio da je u dopisu navedeno da se utvrdi da li su radnje popisane u troškovniku pravilno obračunate imajući u vidu da se radi o troškovima zastupanja u predmetu u kojem je vrijednost predmeta spora 38.962.940,00 kn, pod pretpostavkom da je (i) VPS pravilno utvrđen u iznosu od i (ii) da su radnje (ročišta i podnesci) uprave one koje su predviđene tarifnim brojevima na koje se tužitelj poziva, time da je tijekom postupka utvrđeno da je vrijednost predmeta spora 10.000,00 kn, a ne kako je u dopisu navedeno 38.962.940,00 kn, slijedom čega sud smatra da je ovo očitovanje Odvjetničke komore irelevantno za donošenje odluke, jer vrijednost predmeta spora nije točno navedena, pa slijedom toga se nije ni mogla izvršiti kontrola obračuna u skladu s točnom vrijednošću predmeta spora.

Uvidom u kopiju dopisa Hrvatske odvjetničke komore tužitelju od dana 27.veljače 2014.g. (list 226 spisa) sud je utvrdio da je Hrvatska odvjetnička komora dostavila mišljenje da tražbine odvjetnika koji je samostalno obavljao odvjetničku djelatnost moguće prenijeti na odvjetničko društvo, slijedom čega sud smatra da je neosnovan prigovor nedostatka aktivne legitimacije na strani tužitelja, time da sud smatra tražbina da bi se mogla prenijeti mora postojati u trenutku sklapanja ugovora o prijenosu, a što u ovom postupku nije slučaj.

- / -

42. P-2622/2015

Prema odredbi čl. 749. ZOO-a potpisivanjem punomoći stranka i odvjetnik sklapaju ugovor o nalogu kojim se odvjetnik obvezuje za stranku poduzeti pravne radnje u određenom postupku, prema nalogu stranke, a stranka se obvezuje platiti mu naknadu za njegov rad, slijedom čega odvjetnik ima pravo zahtijevati od stranke nagradu za svoj rad kada ispuni nalog, time da je po mišljenju suda ispunjenje naloga nastupilo pravomoćnošću odluke u postupku u kojem je tuženik bio zastupan po

odvjetniku, te je je tužitelj od tada mogao zahtijevati od tuženika isplatu naknade za obavljeno zastupanje, od kada je u tom slučaju i počeo teći petogodišnji zastarni rok iz odredbe čl. 371. ZOO-a. Odluka Pž-6010/07 postala pravomoćna dana 29.11.2010. g., a ovršna nakon dostave strankama i protekom paricijskog roka, a tužba u ovom predmetu predana je dana 26.10.2015. g., slijedom čega sud smatra da je neosnovan prigovor zastare, što znači teoretski da tužitelj može potraživati od tuženika tražbinu, a praktično ne, obzirom da sud smatra da tražbine nema.

Tijekom dokaznog postupka stranke su predlagale izvođenje dokaza, time da je na ročištu od dana 05.05.2016. g. punomoćnik tužitelja naveo da povlači dokazne prijedloge koje je istakao tijekom postupka, te naveo da smatra daje pravno pitanje osnovanost ili neosnovanost tužbenog zahtjeva tužitelja.

Isto tako, punomoćnik tuženika je naveo da povlači dokazni prijedlog vezan za dostavu podataka iz porezne uprave kako je navedeno u podnesku od 7.4.2016.g., kao i druge dokazne prijedloge iznesene tijekom postupka, te su punomoćnici stranaka suglasno naveli da nemaju daljnjih dokaznih prijedloga, da se se presuda donese temeljem stanja u spisu, odnosno temeljem dokaza koje su stranke dostavile uz pisana očitovanja tijekom postupka.

Temeljem rezultata cjelokupnog postupka kao i temeljem savjesne i brižljive ocijene svakog dokaza zasebno, svih dokaza zajedno i očitovanih dispozicija stranaka u parnici uz primjenu navedenih pravila o teretu dokazivanja sud nalazi tužbeni zahtjev tužitelja neosnovanim u cijelosti.

Iz rezultata dokaznog postupka vidljivo je da je tužitelj (odnosno prednik tužitelja) tijekom parničnog postupka koji se vodio pred Trgovačkim sudom u Zagrebu pod brojem P-8577/02, pa nadalje i u ovom postupku do zaključenja glavne rasprave, pogrešno smatrao da je vrijednost predmeta spora 38.962.940,00 kn, a ne 10.000,00 kn, slijedom čega je poduzimao pravne radnje u cilju dokazivanja pogrešne vrijednosti predmeta spora u postupcima koji su se vodili nakon nepravomoćnog odlučivanja u postupku P-8577/02, sačinjavao račune, Specifikacije računa i naplatio višestruko iznos troškova zastupanja koji su sudovi odredili svojim odlukama, te višestruko naplatio troškove zastupanja u postupcima koji su se vodili nakon završetka prvostupanjskog postupka, te smatrao da ima daljnju tražbinu prema tuženiku koju je prednik tužitelja prenio na tužitelja, te potražuje u ovom postupku, dok iz rezultata dokaznog postupka proizlazi da je tuženik višestruko preplatio troškove zastupanja, odnosno ispunio obvezu za troškove zastupanja u cijelosti, iz čega proizlazi da prednik tužitelja nije imao tražbinu koju je mogao prenijeti na tužitelja, slijedom čega sud smatra da je tužbeni zahtjev tužitelja neosnovan u cijelosti.

Obzirom da je tužitelj odbijen sa tužbenim zahtjevom u cijelosti, odbijen je i sa zahtjevom za naknadu troškova postupka u cijelosti, slijedom čega je riješeno kao pod toč I izreke.

O troškovima parničnog postupka odlučeno je temeljem odredbe čl. 154. st. 1. ZPP-a, te se parnični trošak odnosi se na trošak zastupanja po Tarifi o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika (Narodne novine broj 142/12, 103/14 i 144/14), budući da je tuženika zastupao odvjetnik, koji se sastoji od troška sastava odgovora na tužbu od dana 28.12.2015. g., trošak sastava podneska

- / -

42. P-2622/2015

(Tbr.8.t.1.) od dan 02.05.2016. g. kojim se tuženik očitovao na navode tužitelja u postupku i dokazne prijedloga, te trošak pristupa na ročište (Tbr.9.t.1.), dan 07.04.2016. g. i 05.05.2016. g., po 29.650,00 kn, 118.600,00 kn, uvećano za pripadajući PDV 25%, odnosno 29.650,00 kn, 148.250,00 kn, kao i troškovi sudske pristojbe na odgovor na tužbu u iznosu od 2.500,00 kn sukladno Zakonu o sudskim pristojbama -

Tar.br.2. t.1 (NN 74/1995, 57/1996, 137/2002, 125/2011, 112/2012, 157/2013 sveukupno 150.750,00 kn, pa je stoga odlučeno kao u toč. II izreke presude.

Tuženik je odbijen sa zahtjevom za naknadu troškova parničnog postupka za sastav podneska od dana 07.04.2016. g., koji je tuženik predao na ročištu, slijedom čega je tuženik navode iz podneska mogao usmeno istaknuti na ročištu i to u iznosu od 37.062,00 kn (29.650,00 kn + 7.412,00 kn PDV) , te sa zahtjevom za sudsku pristojbu na odgovor na tužbu u iznosu od 2.500,00 kn (pristojba samo 2.500,00 kn, priznata u troškovima) te za trošak sudske pristojbe na presudu u iznosu od 5.000,00 kn, obzirom da tuženik nije obveznik plaćanja pristojbe na presudu, već je to tužitelj, sveukupno 44.562,50 kn, slijedom čega je riješeno kao pod toč. III izreke.

U Zagrebu, 7. lipnja 2016.g.

SUDAC:

Hrvoje Lukšić, v.r.

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude nezadovoljna stranka može uložiti žalbu Visokom trgovačkom sudu RH u roku od 8 dana od primitka ove presude, a žalba se ulaže putem ovog Suda u 3 primjerka.

Za točnost otpavka
Koviljka Brkić